

ความเป็นมาของปัญหา

เฟร德里ช วิลเฮล์ม นิตเช (Friedrich Wilhelm Nietzsche) เป็นนักปรัชญาชาวเยอรมันที่มีอิทธิพลต่อความคิดของโลกในหลายด้าน แต่การที่จะเข้าใจงานเขียนและแนวความคิดของเขาให้แจ่มแจ้งได้นั้นค่อนข้างจะยาก เพราะสไตล์การเขียนและวิธีเสนอแนวคิด ไม่แสดงออกอย่างตรงไปตรงมา, สอดแทรกไว้ด้วยอารมณ์และภาษาที่วิจิตร, มีการเล่นคำสำนวน คำพังเพย และกระโดดกลับไปกลับมา ยากที่จะนำมาเชื่อมต่อกัน ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือ เขามีข้อเสนอแนวคิดทางปรัชญาอย่างเป็นระบบเหมือนนักปรัชญาคนอื่นๆ จึงก่อให้เกิดปัญหาต่อการตีความและเข้าใจผิดได้ง่าย

เขาเป็นผู้เสนอทัศนะและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ในหลายด้าน แต่ที่เป็นจุดเด่นและถูกยกมากล่าวถึงมากที่สุด คือเรื่อง " เจตจำนงสู่อำนาจ " (The Will to Power) อาจจะกล่าวได้ว่า เรื่องนี้เป็นหัวใจของปรัชญานิตเช จากการเสนอแนวคิดเรื่องนี้ ก่อให้เกิด ปัญหาเกี่ยวกับความหมายของคำว่า " อำนาจ " ที่เขาใช้ ว่าควรจะหมายถึงอะไรกันแน่ เพราะนิตเชใช้ในความหมายไม่เหมือนกับที่คนทั่วไปเข้าใจกันอยู่ เมื่อพูดถึง อำนาจ คนส่วนมากจะนึกถึงอำนาจทางการเมือง อำนาจทางการเมือง อำนาจทางการปกครอง หรืออื่นๆ ที่บุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลคณะหนึ่งมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น แต่สำหรับนิตเช อำนาจของเขามีความหมายว่าเช่นนั้น เขาไม่เคยยกย่องอำนาจแบบนี้ว่าเป็นอำนาจที่แท้จริง อำนาจ ของนิตเชจึงแตกต่างกับอำนาจดังกล่าวแล้วหลายประการ เขาพยายามวิเคราะห์ให้เห็นว่า โลก ชีวิต พฤติกรรมของมนุษย์ งานสร้างสรรค์ ศิลปะวัฒนธรรม ศีลธรรมและคุณค่า ฯลฯ ล้วนเป็นการแสดงออกของ " เจตจำนงสู่อำนาจ " ทั้งสิ้น จึงถือได้ว่าเป็นเรื่องที่แปลกออกไป สมควรที่จะได้หยิบยกขึ้นมาศึกษาวิเคราะห์กันให้ละเอียด เพื่อ

ความเข้าใจที่ถูกต้องต่อไป

วัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ให้เข้าใจแนวความคิดของนิคเซ่ เกี่ยวกับปัญหาเรื่อง " เจตจำนงสู่อ่านาจ " ในประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้ทราบประวัติความเป็นมาของแนวคิด
2. เพื่อให้ทราบถึงความหมายที่แท้จริง ของคำว่า " อ่านาจ " ตามที่นิคเซ่ใช้ว่าเหมือนหรือแตกต่างกับที่คนอื่นใช้อย่างไรบ้าง
3. เพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นอันเกี่ยวเนื่องมาจากการพยายามตีความ และอธิบายแนวคิดเรื่องนี้ โดยนักปรัชญาคนอื่นๆ และนักวิจารณ์ทั่วไป
4. เพื่อหาหนทางสรุปไปสู่การเข้าใจและตัดสินปัญหาที่ถูกต้องต่อไป

การวิจัยนี้จะเน้นหนักเฉพาะในขอบข่ายของเรื่อง " เจตจำนงสู่อ่านาจ " เท่านั้น ถ้าจะกล่าวพาดพิงไปถึงเรื่องอื่นๆบ้าง เช่นเรื่อง โลก ความจริง ความดี ความเลว ความรู้ ความเป็นผู้เหนือมนุษย์ (Overman) การกำหนดคุณค่า ปัญหาศีลธรรม และการเกิดซ้ำนิรันดร์ (Eternal Recurrence) ก็เฉพาะในประเด็นที่มันเกี่ยวข้องกับเรื่อง " เจตจำนงสู่อ่านาจ " เท่านั้น จะไม่ก้าวกายออกไปวิเคราะห์เรื่องเหล่านั้นอย่างละเอียด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผู้ที่รักในปรัชญา ย่อมรักที่จะคิดและเข้าใจแนวคิดของนักปรัชญาทุกๆไป เพราะแนวคิดทางปรัชญามักจะเกี่ยวโยงกันมาเป็นลูกโซ่ การเข้าใจแนวคิดของนักปรัชญาคนหนึ่ง ย่อมนำไปสู่การเข้าใจแนวคิดของคนอื่นๆ ว่ามีอิทธิพลต่อกันอย่างไร พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่เพียงใด การเข้าใจเช่นนี้ได้ย่อมเป็นหนทางหนึ่งของการเข้าใจปัญหาปรัชญาที่ถูกต้อง ฉะนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงคาดว่าจะได้รับผลประโยชน์คือ

1. จะเป็นการส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับปัญหาเรื่อง "อำนาจ" เมื่อเข้าใจเรื่องนี้ได้แล้ว ย่อมนำไปสู่ความเข้าใจปัญหาเรื่องอื่นๆของนิคเซได้ดีขึ้น เพราะถือได้ว่า " เจตจำนงสู่อำนาจ " เป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะไขเข้าไปสู่แนวคิดทางปรัชญาของเขา

2. เพื่อจะได้เข้าใจทั้งส่วนดีและส่วนเสียอันเกิดตามมาจากการยึดถือแนวคิดแบบนี้ แล้วจะได้เลือกเอาส่วนดีไว้เป็นคติเตือนใจและยึดถือเป็นหลักปฏิบัติในชีวิตประจำวันต่อไป

3. เพื่อจะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ในแง่จิตวิทยา เพราะถือได้ว่านิคเซ เป็นนักจิตวิเคราะห์ที่สำคัญคนหนึ่ง การเข้าใจมนุษย์และพฤติกรรมของมนุษย์ ย่อมนำไปสู่การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

4. เพื่อจะเสริมสร้างความเป็นตัวของตัวเอง เพราะนิคเซสอนให้เห็นคุณค่าของการนับถือตัวเอง ไม่ต้องตกอยู่ในกรอบ, ระเบียบแบบแผนของประเพณีจนมากเกินไป การได้เป็นตัวของตัวเองนั้นย่อมนำไปสู่การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆได้เสมอ

5. เพื่อจะได้เป็นหลักฐานอ้างอิง สำหรับผู้ที่ศึกษาแนวคิดของนิคเซ ในรุ่นต่อไป

วิธีที่จะดำเนินการวิจัย

วิธีการวิจัยเรื่องนี้จะดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนดังนี้คือ

1. ศึกษาข้อมูลจากบ่อเกิดขั้นต้น (Primary Sources)

คือศึกษาแนวคิดเรื่องนี้จากงานเขียนของนิคเซโดยตรง จากผลงานชิ้นต่างๆที่พูดถึงและเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ตั้งแต่งานเขียนในระยะแรกไปจนถึงงานเขียนระยะหลัง แล้วดูการพัฒนาเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิด

2. ศึกษาข้อมูลจากบ่อเกิดขั้นรอง (Secondary Sources)

คือการศึกษาแนวคิดจากการตีความและวิจารณ์จากนักปรัชญาและนักวิจารณ์

คนอื่นๆ ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ ทั้งในแง่สนับสนุนและคัดค้าน แล้วนำไปเปรียบเทียบ เพื่อเป็นการประกอบในการพิจารณาต่อการตัดสินใจผลสรุป

3. นำข้อมูลที่ได้จาก (1) และ (2) มาทำการศึกษาวเคราะห์เปรียบเทียบ เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจผลสรุปที่ถูกต้องต่อไป